

De Drietand

Hallo beste Neptuners!! Hier zijn we alweer met de zomeruitgave van uw clubblad.

Eerst en vooral willen wij alvast vermelden dat het zwembad naar jaarlijkse gewoonte zal gesloten zijn van woensdag 12 juli t.e.m. woensdag 16 augustus.

We zullen uiteraard, zoals altijd, gebruik maken van de vrije woensdagen om te duiken in de put van Ekeren als er gegadigden zijn.

Ondertussen is ook het Ardennenweekend al achter de rug. Ik kon er zelf niet bij zijn, maar Harry zorgde voor een uitgebreid verslag, zodat zij die er niet bij waren toch nog op de hoogte blijven!

Het is vanzelfsprekend dat ook het stukje mariene biologie niet mag ontbreken, deze keer behandelen we de spookluitvis, *Solenostomus paradoxus*, een al even zeldzame als ongewone verschijning!

Het vervolg van het artikel over barotrauma's kan je eveneens terugvinden. Deze keer worden de gevaren van vrijduiken besproken en in nauw verband daarmee de gevaren van apnea!

De gebruikelijke mededelingen mogen uiteraard ook niet ontbreken, zodat iedereen van al het belangrijke nieuws op de hoogte blijft. Zo werd op de laatste algemene vergadering gevraagd nog eens een barbecue aan de Oosterschelde te organiseren en een clubduik, je leest de details verder in dit blad.

Hiermee is mijn bijdrage alweer geleverd. Ik wens jullie allen een schitterend duikseizoen toe en...niet vergeten :

Als je het doet, doe het veilig!

*****GEEN TRAINING*****

**NAAR JAARLIJKSE GEWOONTE ZAL ER GEEN TRAINING ZIJN
VAN WOENSDAG 12 JULI T.E.M.**

WOENSDAG 16 AUGUSTUS

(EERSTVOLGENDE TRAINING DUS OP WOENSDAG 23 AUGUSTUS)

ER KAN DAN WORDEN GEDOKEN IN DE PUT VAN EKEREN

**WIE IN EKEREN WIL DUIKEN OP WOENSDAG KAN CONTACT
OPNEMEN MET FREDDY OP 0494089561,**

LIEFST ENKELE DAGEN VOORAF!!

SPOOKFLUITVIS, SOLENOSTOMUS PARADOXUS

Ik kan me best voorstellen dat slechts weinig duikers de spookfluitvis al eens hebben ontmoet tijdens een duik. Of beter gezegd, zij waren er misschien wel, maar door zijn uitzonderlijke camouflage zijn ze vrijwel onzichtbaar!

Ze houden zich immers meestal op tussen de tentakels van haarsterren of vedersterren. En slagen er dan ook nog eens in op hetzelfde ritme mee te wiegen met de tentakels van deze sterren, wat ze dus vrijwel onzichtbaar maakt!

Waarschijnlijk danken ze hun naam aan het feit dat ze plots op een bepaalde plaats te vinden zijn, om enkele dagen later weer even mysterieus te verdwijnen als "een spook in de nacht".

Ze worden het meest waargenomen in de Indo-Pacifische regio maar ook in de Rode Zee.

Ze leven meestal in relatief ondiep water tussen 5 en 30 meter diepte. Hier houden ze zich dus, zoals hierboven uitgelegd, tussen de tentakels van hun gastheer op en steeds met het hoofd naar beneden. Deze opstelling heeft ook een goeie reden, ze voeden zich immers met kleine schaaldiertjes en kreeftjes die ze uit het zand oppikken.

Hun kenmerkende lange snuit, die tot wel 1/3 van de volledige lichaamslengte kan bereiken, is hiervoor dan ook speciaal uitgerust.

Spookfluitvissen kunnen een lengte bereiken van om en bij de 15 cm, maar doorgaans zijn ze niet groter dan je wijsvinger. Het exemplaar op de foto was ongeveer 6 centimeter lang.

In vele opzichten zijn deze vissen nauw verwant aan zeepaardjes. Fluitvissen hebben echter twee rugvinnen en hebben grote buikvinnen. De eitjes worden ook door het vrouwtje uitgebroed. Er wordt een soort buidel gevormd door buikvinplaten, waarin de eitjes worden bewaard tot ze uitkomen. Als de jongen er klaar voor zijn zoekt het vrouwtje een geschikte plaats om ze vrij te laten tussen het plankton, waar ze de eerste maanden zullen verblijven.

Na verloop van tijd zullen de jongen hun schutkleuren krijgen en zullen ze ook op zoek gaan naar een gepaste gastheer, in dit geval dus een haarster of vederster.

Er zijn in totaal slechts een zestal spookfluitvissen bekend, waaronder ook één soort die volledig groen gekleurd is en zich dus logischerwijs ophoudt tussen zeegrassen.

CLUBBARBECUE EN CLUBDUIK

**OP DE STATUTAIRE VERGADERING WAS ER
BLIJKBAAR INTERESSE OM ZOALS VROEGER NOG
EENS EEN TREFFEN TE ORGANISEREN AAN DE
OOSTERSCHEDE.**

DIT ZAL DOORGAAN OP :

DINSDAG 15 AUGUSTUS

**AAN DE PUNT TE WEMELDINGE
HET IS HOOG WATER OM 9.45H WAT DUS BETEKENT
DAT WE OM 8.45H TEN LAATSTE TER PLAATSE
MOETEN ZIJN!!**

**VOOR WIE DIT NOG NIET ZOU WETEN IEDEREEN
ZORGT ZELF VOOR VLEES, HOUTSKOOL EN
BARBECUESTEL**

**OPGELET : DIT EVENEMENT GAAT ENKEL DOOR ALS
ER AAN TWEE VOORWAARDEN IS VOLDAAN:**

**1. ER MOETEN VOLDOENDE DEELNEMERS ZIJN, DUS
WIE WIL DEELNEMEN KAN ZICH INSCHRIJVEN BIJ**

FREDDY, OFWEL PER MAIL :

freddy.vangoethem@skynet.be

**OF BELLEN OP : 0494.089561,
TEN LAATSTE OP ZONDAG 6 AUGUSTUS !!**

**2. HET WEER MOET HET TOELATEN, IK ZAL DE
WEERSVOORSPELLINGEN IN DE GATEN HOUDEN EN
ALLE DEELNEMERS TIJDG VERWITTIGEN OF HET AL
DAN NIET KAN DOORGAAN**

BAROTRAUMA'S OF "MECHANISCHE" ONGEVALLEN (vervolg)

GEVAREN VAN DE VRIJE DUIK.

Hyperventilatie tot maximum 1 minuut.

Door te hyperventileren kan de apnea of de vrijduik worden verlengd. Dit is echter niet geheel zonder gevaar, immers door het hyperventileren wordt de ademprikkel, die door de hersenen wordt gegenereerd, uitgesteld. Het gevolg kan zijn :

Zwembad-black-out

Oorzaak : Hyperventileren van één minuut of langer, waardoor het zuurstofgehalte in de hersenen te laag komt alvorens een ademprikkel wordt gegeven.

Gevolg : Zonder enig voorteken valt men plotseling bewusteloos tijdens de apnea of vrijduik, met een grote kans op verdrinking als gevolg.

Preventie : Doe nooit een apnea als je alleen bent. Tijdens de apnea steeds een klein beetje lucht uitblazen via neus of mond om de longen te ventileren. Nooit langdurig hyperventileren.

Behandeling : De bewusteloze zo snel mogelijk uit het water halen en, indien nodig, starten met C.P.R. en medische hulp inroepen.

Langdurige hyperventilatie (2 à 3 minuten)

Oorzaak : Door CO₂-daling zullen de bloedvaten van de hersenen langzaam vernauwen, waardoor ook de zuurstofvoorziening daalt.

Gevolg tijdens het hyperventileren (of tijdens de apnea of vrijduik) :

Je krijgt een ijl gevoel in het hoofd, duizeligheid, wazig zicht, hoofdpijn, flauwte, oorsuizingen. Langdurig hyperventileren heeft ook gevolgen voor de stofwisseling, met als gevolg prikkeling om de mond en in de vingers, geleidelijk toenemende krampen en tintelingen in de handen.

Preventie : Hyperventileren mag maar 1/3 van de tijd duren, die nodig is om de eerste symptomen van duizeligheid te bereiken.

(1/3 van 1 minuut is dus maximum 20 sec)

In elk geval nooit langer dan 1 minuut hyperventileren en minstens 10 à 15 seconden voor de apnea of vrijduik stoppen met ventileren!

De symptomen "herkennen en erkennen" en onmiddellijk stoppen als er duizeligheid optreedt!

Wordt vervolgd...

PINKSTERWEEKEND NEPTUNE 2017

Vrijdag, de dag van aankomst, zowat na 5 uur, was er eigenlijk niets speciaals gepland, behalve bekomen van de rit bij een pintje of een wijntje op het terras en genieten van het prachtige panoramische uitzicht over de beekvallei en de oude watermolen met zijn vijver, waarin kinderen zich volop vermaakten. Het weer was er ideaal voor.

Voor mij persoonlijk kon die dag al vast niet meer stuk, want op de grashelling kon ik een in België zeldzame vlinder, het "groot geaderd witje", fotograferen. Het lijkt maar een habbekrats, maar van de andere kant is het een graadmeter die bewijst dat het met het natuurlijk milieu in Louette-Saint-Pierre nog goed gesteld is. Zoals we van hem al gewoon zijn, had Philippe – geholpen door Waldy – weer een zeer culinair weekend gepland. De eerste dag was wat bescheidener, maar toch !!! Na de cava, vergezeld van hapjes, kregen we als voorgerecht een Noordzeekreeftje; daarna lasagna met spinazie en om af te sluiten aardbeien. Hiermee was de toon gezet !

Zaterdag, na het ontbijt, reden we allen naar Alle-sur-Semois om er een stukje Semois af te zwemmen (kanoën) of te supporteren bij de aankomst. Zelf kon ik niet meezwemmen of -kanoën door twee recente 'ongelukjes' waardoor ik een knie en later een schouder bezeerde, en dus arriveerden we aan de aankomstplaats toen de dapperen al naar het vertrek onderweg waren. Al meteen was ik blij dat ik niet kon meedoen ! Alle kano's die langskwamen strandden op de keienbanken en de uitgestapte passagiers stonden slechts tot hun knoelsels in het water ! Naar ik vernam had men de door de zwemmers af te leggen afstand ingekort, maar toch zouden ze ongetwijfeld afzien.

Of dat écht zó was, weet ik niet, want we zagen ze al van ver langs de overkant komen aangestapt, de palmen onder de arm. Toen ze overgestoken waren zagen ze

er nog monter en in goede staat uit (Zat dat cafeetje onderweg, aan een brug, er voor iets tussen ???). Eerst kwam **Bas** aan, vervolgens Pieter, dan Mathias, Xavier, Filip en toen, na langere tijd, als laatste, zagen we Neptune zelve – Hij had de gedaante van Jef (Van Roy) aangenomen - naderbij komen kruipen, op de buik, op de knieën, maar steeds met de palmen waar ze horen : aan de voeten ! Met de ware heldhaftigheid hield hij dit vol tot aan de juiste oever! Uitgeput !

Volgens oeroude clubtraditie diende zulke inspanning in het verleden beloond te worden met warme wijn (Neptune is immers een Mediterane god !), maar de almaar naar later opgeschoven datum heeft die gewoonte gefnuikt : Bier of frisdrank moet het nu zijn. Basta ! En zwarte of witte pensen met appelmoes ! Toch smaakte het ook. Het water van de Semois was veel te warm geweest om nog warme wijn te kunnen waarderen.

Maar 's avonds Hadden Philippe en Waldy al hun registers opengetrokken. Bij de cava met hapjes was er onder andere één hapje dat uitermate gesmaakt werd door iedereen, want het verdween telkens het aangevoerd werd als sneeuw voor de zon. Het was een gefrituurd knapperig vleesballetje. Lekker ! Pas toen ze allemaal op waren verklapte Philippe wat we gegeten hadden : gefrituurde schapenklootjes !!! (Moet dat eigenlijk niet 'ramsklootjes' zijn, Philippe ?) Maar klootjes of niet, 'k wil ze best nog eens eten (Sorry, rammetjes !)

Verder op het menu : Scampi's met spinazie, gevolgd door lamsschouder met gebakken 'ratjesaardappeltjes' (?) en groenten. Om de gaatjes in de maag te vullen : Crêpes Suzettes.

Uiteraard werd nadien ook de **wisselbeker uitgereikt aan Bas**.

Zondag zochten we dan, in ploegen opgedeeld en per auto, naar "**De Schat Van Neptune**".

Patrick leidde ons met zijn opdrachten naar een oorlogskerkhof uit W.O. 1, waar 27 000 gesneuvelden rusten, naar het E.S.A.-volgstation voor satellieten (Een veld vol schotelantennes); naar het "boekendorp" Redu, waar we iets van maximaal 10 euro dienen te kopen en dan tegen de middag reden we naar het museum bij de grotten van Han. Ooit werd in de ingang van de grot gedoken naar archeologische voorwerpen, waarbij o.a. een van de stichters van onze club betrokken was : Henri Van der Auwera. De resultaten van hun duikwerk waren daar tentoongesteld. Na het bezoek aten we aldaar, op het terras, stokbrood met kaas of charcuterie. Deel 2 van de zoektocht voerde ons 's namiddags via een watermolen met 2 raderen ("Zoek of er al dan niet een derde rad is !") naar het kasteel van Lavaux-Sainte-Anne. Ook hier vielen tal van zoekopdrachten op te lossen, maar wat me vooral is bijgebleven is dat het zeer het bezoeken waard bleek ! Het enige kasteel in België dat bovendien GRATIS te bezoeken is !!! Daarna reden we terug naar Louette. Tijdens de hele rit – we reden met Pieter mee – viel het me vooral op hoe handig zo'n automatisch schakelende wagen eigenlijk is, vooral in bergachtig gebied. Mijn Honda is pas 13 jaar oud, maar als die versleten is (Mijn vorige Honda had ik 19 jaar) wil ik er óók zo een. Overigens hoedje af voor de rijkunst van Pieter en de manier waarop hij zijn I-pod (-pet, -pat, -pit ??? – Ik weet nooit hoe ik de heilige koe van de jeugd dien te benoemen !) benut om zaken op te zoeken of mogelijk nuttige gegevens te fotograferen. Dat gaat allemaal bliksemsnel ! We hadden met onze opdrachten letters verzameld die in een stramien geplaatst ons volgende tekst opleverde :

CHERCHEZ DE LAATSTE CLUE AUTOUR DU SHELTER NAAST DE SPÜLKUCHE. Pieter spurte er meteen naartoe, maar zijn broer was er ook al en, erger nog, hij ontdekte na wat koortsachtig gezamenlijk zoeken ook als eerste de sleutel. Pech voor onze ploeg, maar een dikke proficiat voor de winnaars : MATHIAS, WENDY en ANN. De schatkist die ze wonnen bevatte alle cadeautjes die de overige deelnemers in Redu gekocht hadden. Na het avondmaal (Cava + hapjes, paté van forel + foie gras, steak met prinsessenboontjes en pastastrikjes, sorbet van aardbeien) was er nog een quiz, opgesteld en geleid door Tom & Sofie. **Maandag** : Met wie er dan nog bij was, deden we traditioneel onze wandeling van aan de "Tour du Millenaire" tot aan het Y.W.C.A. , mijn favoriete programmapunt en ook dat van de aanwezige honden (doberman en Mechelse scheper). Het middagmaal bestond uit het opeten van zoveel mogelijk overschotjes, maar bijzonder was toch dat Philippe ons wat later op de dag liet proeven van 5 verschillende soorten mattentaart ! **'t Was weer schitterend !!!** Bedankt Ann voor de organisatie, de picknicks en vast nog voor heel wat andere zaken. Bedankt Patrick voor de organisatie van de autozoektocht en zeker nog andere zaken meer. "Last but not least", bedankt Philippe en Waldy om de zorg voor het culinaire aspect van het weekend zozeer ter harte te hebben genomen. Wat mij betreft (en ik denk ook de anderen), ik (wij) heb (hebben) ervan genoten !

NILS DE GREEF

IS, NAAST DE EERDER GESLAAGDE ZWEMBADPROEVEN,

NU OOK GESLAAGD IN ZIJN THEORETISCH EXAMEN 1D

DIKKE PROFICIAT!

SOLENOTOMUS PARADOXUS

